

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – 19.00 + Benček Bojan god.

UTORAK – 19.00 + Buhin Ivan i roditelji

SRIJEDA – Pohod BDM – 19.00 + Novosel Ivan i Labaš Ana

ČETVRTAK – 7.30 + Vugrinec Josip god.

PRVI PETAK – 7.30 + na čast sv. Antunu
19.00 – klanjanje pred Presvetim!

SUBOTA – skupna sv. misa u 19.00!

NEDJELJA – DUHOVI

7.30 – župna

9.30 + Vitković Ivan god.

11.00 + Vincek Slavko god. i Katica

Ministranti - susret u subotu u 10.00; *Dječji zbor* - proba u nedjelju u 10.00!
Bolesničko hodočašće na M. Bistricu- subota – polazak u 7.00 ispred crkve!

ŠKOLJKA

Baš kao i ljudi ispod svojih oklopa. Često se dogodi da u školjku upadne neko posebno neugodno zrnce pijeska koje se ugnijezdi u mekom tkivu školjke i ona ga se nikako ne može riješiti. Za neke će školjke to zrnce pijeska postati pogubno: stvorit će im ranicu od koje će na kraju umrijeti.

Ali ima i školjki koje se ponašaju drugačije. Da bi ublažile bol koju im stvara oštro zrnce pijeska, one ga počinju zaobljavati omatajući ga tanušnim slojevima glatkoga sedefa. Na taj način zrnce pijeska počinju pretvarati u biser. Isto je i s ljudima. Neki od svoga zrnca pijeska naprave životnu dramu od koje se nikada ne oporave. Drugi svoja zrnca pijeska pretvaraju u bisere.

Oni prvi nezadovoljni su i optužuju život da je okrutan prema njima. Oni drugi strpljivo stvaraju svoje bisere sve dok bol ne prestane. Ljude koji u sebi nose bisere, prepoznat ćeš po blistavim osmijesima. Pogledaj se u zrcalo. Kakav je tvoj osmijeh? Blista li biser u njemu?

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.

svibanj, 2017. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr

e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

Godina IX.

Broj 27 (443)

28. svibnja 2017.

7. NEDJELJA PO USKRSU

Psalam 27, 1.4.7-8a

*Vjerujem da ću uživati dobra Gospodnja
u zemlji živih.*

Gospodin mi je svjetlost i spasenje:
koga da se bojim?
Gospodin je štit života moga:
pred kime da strepim?

Za jedno molim Gospodina,
samo to ja tražim:
da živim u domu Gospodnjem
sve dane života svoga,
da uživam milinu Gospodnju
i dom njegov gledam.

Slušaj, Gospodine, glas moga vapaja,
milostiv mi budi, usliši me!
Moje mi srce govori:
»Traži lice njegovo!«

*Evangelje po Ivanu
17, 1-11a*

*Oče,
proslavi Sina svoga!*

MARIJA JE RUŽA OTAJSTVENA

Kako li je Marija postala Rosa Mystica, odabrani, nježni, savršeni cvijet Božjeg duhovnog stvaralaštva? Time što je bila rođena, njegovana i šticeana u otajstvenom vrtu Božjeg rajskog vrta. Sveto pismo često koristi sliku vrta, kada govori o raju i njegovim blaženim stanovnicima. Vrt je dio zemlje odvojen za stabla i biljke, sve dobre i raznovrsne, za stvari koje su miomirisne i slatka okusa, oku ugodne, ili korisne za prehranu; i shodno tome u duhovnom smislu to znači dom za blažene duhove i svete duše koje ovdje zajedno borave, duše koje na sebi nose cvjetove i plodove, koje su pažljivim Božjim gospodarenjem počele cvjetati i donositi plodove milosti, i to cvijeće ljepše i mirisnije od bilo kojeg u bilo čijem vrtu, i voće slasnije i ukusnije od bilo kojeg koje može sazrijeti njegovano od ruke bilo kojeg zemaljskog vrtlara.

Sve što je Gospodin načinio, govori o svom Stvoritelju; planine govore o Njegovoj vječnosti; sunce o Njegovoj neizmjernosti, a vjetrovi o Njegovoj svemogućnosti. Na isti način cvijeće i plodovi govore o Njegovoj svetosti, Njegovoj ljubavi, i Njegovoj providnosti; a kakvi su cvjetovi i plodovi, takvo mora biti i mjesto gdje ih pronalazimo. Odnosno, budući da ih nalazimo u vrtu, stoga i vrt posjeduje kvalitete koje govore o Bogu, jer je to njihov dom. Na primjer, bilo bi nezgodno kada bismo predivno cvijeće nalazili na grubim planinskim liticama, ili kada bismo nalazili zrelo voće usred pješčane pustinje. Stoga, pod cvijećem i voćem u otajstvenom smislu smatramo darove i milosti Duha Svetoga, a pod vrtom u otajstvenom smislu mislimo na mjesto duhovnog spokoja, mirnoće, osvježenja i radosti.

Tako su naši prvi roditelji bili smješteni u „rajski vrt“, u sjeni stabala, „pogledu zamamljivih i dobrih za hranu“, sa stablom života nasred vrta, i s rijekom koja je natapala vrt. Stoga naš Gospodin, govoreći s križa raskajanom razbojniku, naziva blaženo mjesto, nebo u koje će Ga povesti, „rajem“, odnosno vrtom užitka. Tako onda sv. Ivan u Otkrivenju govori o nebu, Božjoj palači, kao o vrtu ili raju, u kojem Drvo života daje plodove svakoga mjeseca.

Takav je bio vrt u kojem je Ruža otajstvena, Bezgrešna Marija, bila zakrivena i njegovana kako bi postala Majkom Presvetoga Boga, od njenog rođenja do zaruka sa sv. Josipom, u razdoblju od trinaest godina. Od toga, tijekom tri godine, bila je u naručju svoje svete majke, sv. Ane, a deset godina živjela je u hramu Božjem. U tim blaženim vrtovima, kako ih možemo zvati, živjela je sama, neprestano orošena rosom Božje milosti, izrastala je sve više i više u nebeski cvijet, sve dok na kraju tog razdoblja nije bila podesna da se u njoj nastani Presveti. Ovo je bio ishod Bezgrešnog Začeca. Izuzmemo li nju, i najljepša ruža u Božjem raju bila je podložna propadanju, i bila je u opasnosti od štetnih gusjenica i nametnika. Sve osim Marije; ona je od početka bila savršena u svojoj dražesnosti i ljepoti, do te mjere da, kada ju je posjetio anđeo Gabrijel, našao ju je „punu milosti“, a ta milost se, jer ju je ona prikladno iskoristila, u njoj nakupila od prvog trenutka njenog postojanja.

SKUPNA SVETA MISA

Subota (3. lipnja):

+ Skupnjak Florijan god. Magdalena i Stjepan
+ Špiranec Ivan god. Stjepan i roditelji, + Videc Dragica god. i Petar
+ Skupnjak Stjepan god. Ljubica i Hižak Snježana
+ Lučić Ivka i roditelji, + Višnjčić Ivan i Evica i Videc Ivan
+ Mišak Stjepan god., + Kajgo Mande
+ Rogina Božica, + Višnjčić Ivan god.
+ Kosec Tomislav i Vugrinec Stjepan, + Čvrk Dragica i Josip i Vugrinec Vesna
+ Šilec Želimir i Petar i ob. Nađfaluš, + Biškup Petar, Branko i Antonija(ž)
+ Govedić Nikola i ob. Borko, + Mikulić Gabrijela(ž), Branimir i ob. Mikulić
+ Novosel Josip i Darko, + Vugrinec Josip god. Stjepan i Agata
+ Kolić Barbara god. i Slavko, + Novosel Paula god. i ob., + na čast Duhu Svetom
+ na jednu nakanu

SVETAC I KAMEN

Neki je svetac stigao blizu sela kasno u noć. I da ne bi smetao nikome, odlučio pod prvim stablom pripremiti sebi postelju i malo zaspati. Nije stigao ni opružiti se, kad eto mu ususred čovjeka koji je zanosno vikao:

„Kamen! Kamen! Daj mi obećani dragi kamen!“

„Kakav kamen?“ – upita ga svetac.

„Prošle noći Gospodin mi se javio u snu i rekao mi da će doći čovjek u blizinu sela večeras i da će mi donijeti taj dragi kamen, koji će me učiniti jednom zauvijek bogatim.“

Svetac je zavirio u svoju vreću i izvadio neki kamen. „Možda si mislio na ovaj“ – reče dajući čovjeku kamen. – „Našao sam ga na putu koji dan prije nego što sam odlučio poći ovamo. Evo ti ga rado, bez ikakva ustručavanja.“

Čovjek je pio očima onaj kamen, i nije vjerovo da ga je dobio. Bio je to dijamant veličine jajeta. Uzeo je na brzinu svoj kamen i pobjegao radostan.

Čitavu noć vrtio se u krevetu, a da nije uspio zaspati. A sam nije znao zašto je to tako.

Dan poslije, zapravo u zoru, došao je k svecu i probudio ga govoreći mu: „Daj ti meni bogatstvo koje ti daje moć da možeš tako lako datio ovaj veoma vrijedni dijamant, a ja tebi vrlo rado vraćam ovaj dijamant.“

Draga braćo i sestre, u ovom uskrsnom vremenu, slavljeničkom vremenu, liturgijska čitanja i molitve nas potiču da usmjerimo pogled na Uskrslog Krista i da nam "srce smjera tamo gdje su prave radosti". Slavlje Uskrsa nije u ovozemnim stvarima te i sama uskrsna radost ne dolazi od ovozemnih užitaka. Uskrs je upravo u tome da nam to ne treba da bismo bili sretni i zadovoljni. Ako smo od toga slobodni onda smo suuskrsli s Kristom. Molimo u ovom tjednu Duha Svetoga da nas uputi u tu istinu i da nam srce čezne više za nebeskim, nego za zemaljskim.